

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 293/2025
23.01.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш, Татјане Матковић Стефановић, Татјане Ђурица и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ и ВВ, сви из ..., чији је пуномоћник Марија Маринковић, адвокат у ..., против туженог ГГ из ..., чији је пуномоћник Александар Младеновић, адвокат у ..., ради сметања поседа, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у решењу Вишег суда у Лесковцу Гж 3442/23 од 07.08.2024. године, у седници одржаној дана 23.01.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у ставу другом и четвртм изреке решења Вишег суда у Лесковцу Гж 3442/23 од 07.08.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против решења о трошковима поступка садржаног у ставу другом и четвртм изреке решења Вишег суда у Лесковцу Гж 3442/23 од 07.08.2024. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Лесковцу П 391/23 од 18.09.2023. године, у ставу првом изреке, утврђено је да је тужени дана 22.01.2023. године сметао тужиоце у мирној и фактичкој државини поседа на начин наведен у изреци првостепене пресуде. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се наложи туженом да одмах по пријему решења успостави раније стање на начин наведен у изреци првостепене пресуде и тако омогући тужиоцима несметано коришћење капије, дворишта, куће и покретних ствари које се тамо налазе. Ставом трећим изреке, забрањено је туженом да на овај или сличан начин убудуће смета тужиоце у поседу односно у мирном коришћењу куће која се налази у селу ... на кп бр. ..., потес село кућни плац КО ..., и покретне ствари које се тамо налазе. Ставом четвртм изреке, обавезан је тужени да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка у износу од 472.145,20 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Решењем Вишег суда у Лесковцу Гж 3442/23 од 07.08.2024. године, у ставу првом изреке, одбијена је као неоснована жалба пуномоћника туженог и првостепено решење потврђено у ставу 1. и 3. изреке, док је ставом другим изреке, решење о трошковима поступка садржано у ставу четвртом изреке првостепеног решења, преиначено и обавезан тужени да тужиоцима солидарно накнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 256.635,00 динара. Ставом трећим изреке, констатовано је да решење у ставу другом изреке остаје неизмењено. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова другостепеног поступка као неоснован.

Против правноснажног решења о трошковима поступка које је садржано у ставу другом и четвртом изреке решења Вишег суда у Лесковцу Гж 3442/23 од 07.08.2024. године, тужиоци су изјавили ревизију, позивом на члан 404. Закона о парничном поступку.

Према члану 404. ставу 1. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права, а према ставу 2. истог члана испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије оцењује Врховни суд у већу од пет судија.

Поступајући по основу цитиране законске одредбе Врховни суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији. Трошкови поступка који не чине главни захтев представљају споредно потраживање и различити су за сваки случај посебно, па не могу бити предмет оцене права на изјављивање ревизије у смислу уједначавања судске праксе. Стога нема потребе за новим тумачењем права, за разматрањем правних питања у интересу равноправности грађана и од општег интереса, нити је потребно уједначавање судске праксе.

На основу изнетог, Врховни суд је оценио да нису испуњени услови из члана 404. става 1. ЗПП и одлучио као у првом ставу изреке решења.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу члана 410. става 2. тачке 5) у вези члана 420. ЗПП. Према одредби члана 420. став 1. ЗПП, странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, с тим да против таквог решења ревизија није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде (став 2.). Решењем о трошковима поступка не окончава се поступак. То решење не спада ни у решења против којих је увек дозвољена ревизија, одређених у члану 420 став 3-5 ЗПП. Стога ревизија није дозвољена.

На основу изложеног, Врховни суд је применом члана 413. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку донео одлуку у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранко Станић, с.р.**

**За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**